

Vihamiespiiras

*kirjoittanut Derek Munson
kuvittanut Tara Calahan King*

Se oli täydellinen kesä, kunnes Juuso Rossi muutti parhaan kaverini, Santerin, naapuriin. En pitänyt Juusosta. Hän järjesti juhlat, eikä minua edes kutsuttu. Mutta paras kaverini Santeri kutsuttiin.

Minulla ei ollut koskaan ollut vihamiestä, ennen kuin Juuso muutti asuinalueellemme. Isä kertoi, että kun hän oli minun ikäiseni, hänelläkin oli vihamiehiä. Mutta hän tiesi keinon, jolla heistä pääsi eroon.

Isä vetäisi nuhraantuneen paperinpalan reseptikirjan välistä.

”Vihamiespiiras”, hän sanoi tyytyväisenä.

Saatat ihmetellä, mitä vihemiespiiraassa tarkalleen on. Isä sanoi, että resepti on niin salainen, ettei hän voinut kertoa edes minulle. Kerjäsin häntä kertomaan minulle jotakin – mitä tahansa.

”Kerron sinulle tämän, Tomi”, hän sanoi minulle. ”Vihemiespiiras on nopein tunnettu tapa päästä eroon vihamiehistä.”

Tämä pani minut ajattelemaan. Millaisia inhottavuuksia minä laittaisin vihemiespiiraaseen? Toin isälle kastematoja ja kiviä, mutta hän antoi ne heti takaisin.

Lähdin ulos leikkimään. Kuuntelin samalla kaiken aikaa isäni ääniä keittiöstä. Tästä voisi sittenkin tulla upea kesä.

Yritin kuvitella, miten hirveältä vihemiespiiraan täytyy haista. Mutta haistoinkin jonkin tosi hyvän tuoksun. Kaikesta päätellen se tuli meidän keittiöstä. Olin hämmentynyt.

Menin sisälle kysymään isältä, mikä oli vialla. Vihemiespiiraan ei pitäisi tuoksua noin hyvältä. Mutta isä oli fiksu. ”Jos se haisisi pahalta, vihämiehesi ei söisi sitä”, hän sanoi. Näki, että hän oli tehnyt tätä piirasta ennenkin.

Uunin ajastinkello soi. Isä pani uunikintaat käsiinsä ja vetäisi piiraan uunista. Se näytti syötävän hyvältä! Minä aloin ymmärtää.

Siltikään en vielä oikein tiennyt, miten tämä vihemiespiiras toimisi. Mitä se tarkalleen ottaen teki vihämiehille? Ehkä se sai heidän tukkansa lähtemään tai hengityksensä löyhkäämään. Kysyin isältä, mutta hänestä ei ollut apua.

Piiraan jäähtyessä isä selitti, mitä minun oli tehtävä.

Hän kuiskasi: ”Jotta se toimisi, sinun täytyy viettää päivä vihämiehesi kanssa. Mikä pahempaa, sinun pitää olla hänelle ystävällinen. Se ei ole helppoa. Mutta se on ainoa keino, muuten vihemiespiiras ei toimi. Oletko varma, että haluat ryhtyä tähän?”

Tietenkin olin.

Minun tarvitsi vain viettää yksi päivä Juuson kanssa, sitten hän katoaisi elämästäni. Ajoin pyörälläni heidän talolleen ja koputin oveen.

Kun Juuso avasi oven, hän näytti yllättyneeltä.

”Voitko tulla ulos leikkimään?”, minä kysyin.

Hän vaikutti hämmentyneeltä. ”Käyn kysymässä äidiltä”, hän sanoi. Hän tuli takaisin kengät kädessään.

Ajelimme jonkin aikaa pyörillä ja söimme sitten lounasta. Lounaan jälkeen menimme meille.

Kummallista, mutta minulla oli hauskaa vihamieheni kanssa. En voinut kertoa sitä isälle, sillä hän oli nähnyt niin suuren vaivan valmistaessaan piiraan.

Pelailimme pelejä siihen saakka, kunnes isä huusi meidät syömään päivällistä.

Isä oli laittanut lempiruokaani. Se oli myös Juuson lempiruokaa! Ehkä Juuso ei sittenkään ollut niin paha. Aloin jo ajatella, että ehkä meidän pitäisi unohtaa se vihamiespiiras.

”Isä”, minä sanoin, ”on tosi kivaa, kun on uusi ystävä.” Yritin kertoa hänelle, ettei Juuso ollut enää vihamieheni. Mutta isä vain nyökkäsi hymyillen. Luulen, että hän ajatteli minun vain teeskentelevän.

Mutta päivällisen jälkeen isä nosti piiraan pöytään. Hän annosteli sitä kolmelle lautaselle ja ojensi yhden minulle ja toisen Juusolle.

”Vau!”, Juuso sanoi katsellen piirasta.

Menin paniikkiin. En halunnut Juuson syövän vihamiespiirasta! Hän oli ystäväni!

”Älä syö sitä!”, minä parkaisin. ”Se on paha!”

Juuson haarukka pysähtyi, ennen kuin se ehti hänen suuhunsa. Hän katsoi minua kummissaan. Olin helpottunut. Olin pelastanut hänen henkensä.

”Jos se kerran on niin paha”, Juuso kysyi, ”niin miksi isäsi on syönyt siitä jo puolet?”

Totta tosiaan, isä söi vihamiespiirasta.

”Tosi hyvää”, isä mumisi. Istuin siinä katsomassa, kun he söivät. Kummaltakaan ei lähtenyt tukkaa! Se näytti turvalliselta, joten maistoin pikkaisen. Se oli herkullista!

Jälkiruoan jälkeen Juuso pyysi minua tulemaan heille seuraavana aamuna.

Mitä tulee vihamiespiiraaseen, en vieläkään tiedä, miten se tehdään. Ihmettelen yhä, inhoavatko vihamiehet sitä tosiaan tai lähteekö heiltä tukka tai muuttuuko heidän hengityksensä pahanhajuiseksi. Mutta en tiedä, saanko koskaan vastausta, sillä menetin juuri parhaan vihamieheni.

Kysymykset Vihamiespiiras

1. Kuka tarinaa kertoo?

- A Juuso
- B Isä
- C Santeri
- D Tomi

2. Miksi Tomi piti tarinan alussa Juusoa vihamiehenään?

3. Mainitse **yksi** ainesosa, jota Tomi arveli vihamiespiiraan sisältävän.

1
0
8
9

1
0
8
9

4. Etsi se tarinan kohta, jonka vieressä on piiraan palan kuva: .
Miksi Tomi ajatteli, että kesästä voisi sittenkin tulla upea?

- A Hänestä oli mukavaa leikkiä ulkona.
- B Hän oli innoissaan isänsä suunnitelmasta.
- C Hän sai uuden ystävän.
- D Hän halusi maistaa vihamiespiirasta.

5. Millainen tunne Tomille tuli, kun hän ensi kerran haistoi vihamiespiiraan? Selitä, miksi hänelle tuli sellainen tunne.

6. Mitä Tomi arveli, että voisi tapahtua, kun hänen vihamiehensä söisi vihamiespiirasta? Mainitse **yksi** asia.

2
1
0
8
9

1
0
8
9

7. Mitkä olivat ne **kaksi** asiaa, jotka Tomin isä kehotti Tomia tekemään, jotta vihamiespiiras toimisi?

8. Miksi Tomi meni Juuson kotitalolle?

- A kutsuakseen Juuson päivälliselle
- B pyytääkseen Juusoa jättämään Santerin rauhaan
- C kutsuakseen Juuson leikkimään
- D pyytääkseen Juusoa ystäväkseen

9. Mikä Tomista oli yllättävää siinä päivässä, jonka hän vietti yhdessä Juuson kanssa?

2

1

0

8

9

1

0

8

9

10. Miksi Tomi alkoi päivällisellä ajatella, että hänen ja hänen isänsä pitäisi unohtaa vihamiespiiras?

- A Tomi ei halunnut jakaa jälkiruokaa Juuson kanssa.
- B Tomi ei uskonut vihamiespiiraan toimivan.
- C Tomi alkoi pitää Juusosta.
- D Tomi halusi säilyttää vihamiespiiraan salaisuutena.

11. Miltä Tomista tuntui, kun hänen isänsä ojensi vihamiespiiraan palan Juusolle?

- A Hän oli hädissään.
- B Hän oli tyytyväinen.
- C Hän oli yllättynyt.
- D Hän oli hämmentynyt.

12. Minkä vihamiespiirasta koskevan seikan isä piti salassa?

- A Se oli tavallinen piiras.
- B Se maistui ällöttävältä.
- C Se oli hänen lempiruokaansa.
- D Piiras oli myrkyllinen.

13. Katso seuraavaa virkettä, joka on poimittu tarinan lopusta:

”Jälkiruoan jälkeen Juuso pyysi minua tulemaan heille seuraavana aamuna.”

Mitä pojista voi tämän perusteella päätellä?

- A He ovat yhä vihamiehiä.
- B He eivät mielellään leiki Tomin kotona.
- C He halusivat syödä lisää vihamiespiirasta.
- D He saattaisivat jatkossa olla ystäviä.

14. Selitä lukemasi tekstin perusteella, miksi Tomin isä oikeasti teki vihamiespiiraan.

15. Millainen henkilö Tomin isä on? Mainitse tarinasta jokin isän teko, joka kuvastaa tätä.

16. Mitä tästä tarinasta voi oppia?

2
1
0
8
9

1
0
8
9